

Ta historie o svatých třech králích jest nadmíru příjemná, která tako se přihodila. Když lid izrahelský, tahnouci do země zaslíbené, do země Moab přišel, tu povolal král Malab k sobě jednoho pohanského proroka jménem Balaam, který v předpovědání o budoucích věcech velmi byl zběhlý, kterémuz rozkázal, aby lidu izrahelského zlořečil. Bůh pak všemohoucí mluvil skrze usta toho falešného proroka, že on proti svý vlastní vůli lidu tomu dobrořečí musel, a mezi jiným proroctvím, které tehdáž z vnuknut Duchu svatého mluvil, bylo i toto následující: Vzejdeť hvězda z Jakuba a povstane hůl z Izrahela a potepet knížata moabská a zkažit všechny syny Seth a budeť Idumea vládatství jeho a izrahelský lid zmužile bude sobě činit. Z Jakuba bude, kterýž má panovat a kterýž zkažit má ostatek nepřátel svých. Z toho proroctví dobře ti pohané rozuměli, že z lidu židovského povstati má jeden vellikomocný král, který je i celou zem jejich pod svou moc sobě podmání, protož rozmejšeli, jak by tomu zlemu v cestu mohli vkročit a časně s tím králem přátský pokoj učinit. A poněvadž ten prorok Balaam jisté znamení jim předpověděl, z kterého by poznat mohli, kdy ten vellikomocný pan se narodí, to- užto že má jedna nová hvězda na obloze nebeské se ukázat, protož vzdy takové lidi pohotově měli, kteří by na tu hvězdu pozor dali.

Protož píše jeden starozitný skřibent, že v krajínách východních dvanácte mužů bylo, kteří jistým časem na jednu vysokou horu jménem Viktorial chodivši, kdež jedna vesela jeskyně a čista studně, jakoz i mnoho pěkného stromoví bylo, tam své modlení vykonávali a pozorovali a Boha prosili, aby za živobytí jejich tu hvězdu jim na obloze ukázal.⁽⁸⁾ Když tehdy to modlení, to očekávání a pozorování přes půl druhého tisíce let trvalo, toť hle, znenadání v tu noc, když se Pan Kristus narodil, jedna velmi předivná, jasná a neobyčejná hvězda na obloze se ukázala, která jiným hvězdám daleko nepodobná byla, neb poněprv nestala v obloze ani pod planetami, ale stala pod měsícem nad oblaky, podruhé také daleko jasnější byla než jiné hvězdy,⁽⁹⁾ neboť je nad slunce daleko jasnější svítila; a svatý Ignacius mučedník praví, že ta hvězda slunci, měsíci i všem jiným hvězdám mnoho blesku a jasnosti přidala.⁽¹⁰⁾ Uproštěd té hvězdy sedělo jedno nadmíru krásně pacholátko mající na své hlavě zlatou korunku a pěkný kříž v své ruce drželo.⁽¹¹⁾ A ta síce hvězda vzešla nad zemí židovskou, ale jako by pohany k sobě přitahnouci chtěla, v rychlosti k východu slunce pospíchala, kdež potom tak dlouho ustavičně stála, až ti tři králové na cestu se zhotovili.⁽¹²⁾ Byla pak ta hvězda netoliko v jednom, ale v mnohých královstvích vidána, odkáž převeliký div mezi všim lidem povstal, kteří se vespolek vypřavali, co nového ta hvězda znamená. A poněvadž mudrci té krajině dobře věděli o proroctví Balaamovym a to lidu obecnym vyjevili, tak přit-

Kterak hvězda na východu svatým třem králům se ukázala

Kapitola šedesátá čtvrtá